

Persbericht

25 augustus 2026

Aquacultuur bedreigt de Atlantische blauwvintonijn

De explosieve groei van de aquacultuur leidt tot nieuwe zorgen over de mondiale populatie Atlantische blauwvintonijnen. In de aquacultuur worden jonge, in het wild gevangen tonijnen vetgemest voor consumptie. Wereldwijd is het aantal bedrijven in deze sector de laatste twintig jaar bijna vertienvoudigd. Dat blijkt uit [een nieuw rapport](#) van Compassion in World Farming (CIWF). Deze vorm van aquacultuur leidt tot ernstig dierenleed en voedselverspilling.

Nu er enthousiasme klinkt omdat de blauwvintonijn weer in de Noordzee wordt gesignaleerd¹, en Nederlandse vissers alweer klaarstaan om het dier te bevissen, is nog steeds grote voorzichtigheid geboden, benadrukt CIWF. Uit het onderzoek blijkt namelijk dat de visserij met ringnetten op Atlantische blauwvintonijnen op een historisch hoog niveau is aanbeland.

Daarnaast is het toezicht op de vangst van de vissoort inmiddels weer bijna volledig in het slop beland. Dit heeft tot een groei van de mondiale markt in Atlantische blauwvintonijn geleid. Dat geldt ook voor de Nederlandse markt.

Volgens handelscijfers van de Verenigde Naties importeerde Nederland in 2024 netto ongeveer 243.000 kilo blauwvintonijn. In een jaar tijd groeide dit met 18 procent naar meer dan 288.000 kilo in 2025. Het gaat om duizenden dieren die voornamelijk verwerkt worden in luxeproducten als sushi en sashimi.

De Atlantische blauwvintonijn is een toppredator die de hele Atlantische oceaan overzwemt. Met snelheden van 70 km per uur is hij een van de snelste vissen in de oceaan, en een van de grootste: hij kan wel drie meter lang worden.

Door decennia van overbevissing en gebrekkige controle op de vangst ging het in 2009 zo slecht met deze tonijnen dat de vis in de Middellandse Zee als bedreigd werd geclassificeerd. In 2011 werd de soort zelfs wereldwijd als bedreigd erkend. Tijdelijk verbeterd toezicht zorgde ervoor dat de populatie zich begon te herstellen en in 2021 werd de soort wereldwijd niet langer als bedreigd beschouwd.

Dierenleed en voedselverspilling

Sindsdien wordt aquacultuur vaak gepresenteerd als de manier om de druk op wilde vispopulaties te verminderen. Tonijnkweek staat daar echter haaks op. De 'kweek' is afhankelijk van in het wild

¹ <https://www.ad.nl/binnenland/blauwvintonijn-zwemt-weer-door-de-noordzee-en-levert-kustvissers-een-lucratieve-kans-op~a21faa39/>

gevangen, jonge tonijnen die in de kwekerijen worden vetgemest. Het gaat dan ook eigenlijk niet om 'kwekerijen', maar om mesterijen. Wereldwijd is het aantal mesterijen van Atlantische blauwvintonijnen vertienvoudigd van 13 in 2006 naar 123 op dit moment.

De mesterijen hebben enorme aantallen kleinere wilde vissen nodig als voer voor de tonijnen. Voor de slacht eet een kweektonijn tot 3000 kilo vissen; dat zijn duizenden tot wel tienduizenden wilde vissen als sardines en ansjovissen. Daarnaast is er sprake van ernstig dierenleed in de mesterijen.

De wilde, gevangen dieren, die van nature duizenden kilometers zwemmen, zitten opgesloten in krappe zeekooien, hebben geen enkele ruimte voor hun natuurlijke gedrag. Uit het rapport blijkt dat zij aan stress lijden, vaak huidaandoeningen en schade aan vinnen en ogen hebben, en een hoog risico op sterfte.

Oproep: moratorium op tonijnkwekerijen

De stand van de Atlantische blauwvintonijn is het meest alarmerend in de Middellandse Zee, waar de tonijnvisserij en -kweek zich de afgelopen jaren snel hebben uitgebreid. En dat terwijl de populatie in deze zee al 17 jaar niet opnieuw is beoordeeld.

Compassion in World Farming roept op tot een onmiddellijk internationaal moratorium op nieuwe mesterijen voor Atlantische blauwvintonijn en op uitbreiding van bestaande mesterijen. Ook moet er snel een nieuwe beoordeling komen onder het Verdrag over de internationale handel in bedreigde diersoorten (CITES) en een herbeoordeling van de Rode Lijst voor bedreigde diersoorten.

Factsheet

1. Aquacultuur met tonijnen breidt zich snel uit

- Het aantal Atlantische blauwvintonijnen uit de aquacultuur is tussen 2003 en 2024 bijna 20 keer zo groot geworden. In 2003 werden er ongeveer 55.700 gevangen tonijnen gehouden in mesterijen. In 2024 was dat aantal gestegen tot wel een miljoen.
- In 2006 waren er wereldwijd 13 mesterijen met een vergunning. In 2026 zijn dat er 123.
- De sector is afhankelijk van gevangen tonijnen. Dit verhoogt de druk op wilde populaties. De vangsten van wilde Atlantische blauwvintonijn waren in 2024 29% groter dan in 2008, vlak voordat ze als bedreigd werden geclassificeerd om hun aantallen te beschermen.

2. Tonijnkweek ondermijnt de voedselzekerheid

- Eén gekweekte tonijn heeft tot 3.000 kilo aan wild gevangen vissen als voer nodig. Dat is het equivalent van ongeveer 33.000 sardines of 166.000 ansjovissen. Dit schaadt het leven in zee.
- Een deel van de vissen die als voer wordt gebruikt, is afkomstig van kwetsbare kustgemeenschappen die voor hun voedsel en levensonderhoud afhankelijk zijn van deze vissen.

- De Europese Unie en nationale overheden hebben de afgelopen decennia meer dan € 64,9 miljoen aan publieke financiële steun besteed aan de kweek van de Atlantische blauwvintonijn.

3. Vangst en kweek zorgen voor ernstig dierenleed

- De Atlantische blauwvintonijn is een migrerend, snelzwemmend wild dier dat continu moet zwemmen om te kunnen ademen. Deze eigenschappen maken opsluiting in kweeksystemen inherent schadelijk voor de dieren.
- Opgesloten in zeekooien lijden ze onder stress, verwondingen en hoge sterftcijfers.
- De huidige slachtmethoden geven aanleiding tot ernstige zorgen over het dierenwelzijn, onder andere door gemiste schoten en verstikking.